Ir vėl dvi paros Mariose

Parašė Vidas Vilčinskas
Sekmadienis, 20 Spalis 2013 10:51

Šiaip ne taip gavome naktinių. Paryčių oras tik +4C. Gan vėjuota. Marios šiaušiasi. Tirštas rūkas. Nusileidimo vietoje privažiuoja žmogėnas ir bando išsiaiškinti, kaip jam tik su kompasu ir 2,5HP 7km žūklės vieton nusigauti. Rekomenduoju jam likimo nebandyti, bet jo azartas ryškiai stipresnis.

Išplaukiame. Pirmiausia sėdame ant pirmųjų akmenų. Dvidešimt minučių ir tik vienas ešeriokas. Keista, kad aplink nei vieno tinklo. Patraukiame link Nidos akmenų. Ir čia tinklų nei su žiburiu. Bandome. Tyla. Traukiame į dar vieną vietą, kur gylis virš 5m. Ir ten nekimba. Ir ten tinklų nėra. Kaitaliojame vietas visas kiek tik išmanau. Nekimba. Paprašau draugės Marių taško kordinates prie sienos sudiktuoti. Kažkas ne taip su skaičiais, nes parodo iki ten 23km. O realiai esame maximum už 5km. Padėtis durna. Tai dreifuojame tai dar taškus kaitaliojame. Einant nedidele

eiga staiga pastebiu žiauriai gražų dugną. Nuleidžiame ir iškart keletas kibimų. Ešeriai dideli ir gražūs. Pasimalame aplink dugną žvalgydami. Inkaruojaės. Kimba gan neblogai, bet ne intensyviai. Pora visai gražių apie 400gr ešerių. Tačiau norisi geresnės kibos. Po poros valandų nusiplėšiame nuo inkarų ir vėl paieška. Stojame kitur maždaug už kilometro. Čia kimba pasakiškai, tačiau tik vietnamiečiai. Prasėdime ten kelias valandas. Taip stambesni ir nepasirodo. Ką gi. Inkarai valtin ir grįžtame ten, kur kibo didieji. Ten visas dvi dienas ir praleidome. Beje, prasisklaidžius rūkui šalia ir keletą tinklų pastebime.

Kaip jau įprasta – naktis valtyje. Tik šįkart su šiltesniu kombiezu. Deja miegmaišį pamiršau krante, tad naktis vėl tokia, kad nors šunimi stauk. Iš vakaro žiaiuriai užpuolė pūgžliai. Tačiau kur pūgžliai – ten ir didieji ešeriai. Taip ir yra. Keletas tokių, kad valo paprašo. Ir dar keletas ir dar keletas. Šlykštu, bet dauguma didžiųjų atsikabina. Ko tik nebandau. Ir leidžiu ilgiau kibti, kad tvirčiau paimtų ir švelniau traukiu. Nors verk. Išsivedėme statistiką, kad iš 4 stambiųjų realiai ištraukiame tik vieną. Gal čia ir pintukas kaltas ir kiek gal per kietas mano kotas. Matyt, kad ateityje teks pereiti prie 0,18 monofilamento.

Sutemus pradedame valgyti, gerti kavą ir kitaip nekrepti dėmesio į meškeris. Net neturime vilties. Deja, kibimas po kibimo kas 5-7minutes. Ešeriai gan gražūs. Ima tvirtai ir neatsikabina. Taip kibo gal kokias dvi tamsos valandas. Taip pat pradėjo kibti vos švintant paryčiais.

Nakčiai užpiname didžiulius sliekų pundus ir užmetame kiek tolėliau. Tikimės vėgėlės. Pusvalandis – kabliai švarūs. Pūgžliai žino savo darbą. Paskui bandėme sumigti. O kaip žinote vėgėlės ant plikų kablių nekimba.

Ryte kibimas gan neblogas. Ir vėl eina serijomis stambesni. Apie pietus kibimas rimsta ir patraukiame krantan.

Vanduo +10,2C. Taigi, vėl griūva mitas, kad ešeriai žemiau +12C kimba labai vangiai. Mano sąskaitoje 24 trofėjiniai ešeriai. Smulkesnių gal pora šimtų. Neskaičiuoju.

Galandu kabliukus Jūron.

Vidas Vilčinskas

vilcinskas.vidas@gmail.com